

Arrest

nr. 212 620 van 21 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & D. UNGER
Mont Saint Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. UNGER, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1993.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 november 2015 en dient op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 februari 2018 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 mei 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnische Tadzjiek en soenniet te zijn. U bent geboren en getogen in Daudshah Khan, district Baraki Barak, provincie Logar. U ging tot de zesde graad naar school en u werkte nadien in de winkel van uw vader.

Uw twee broers, A(...) en M(...), werkten voor het Afghaanse Nationale Leger. Vijftien tot twintig dagen na de Ramadan in 1394 (begin augustus 2015) voerden de taliban een aanval uit tegen het huis van uw familie. Uw broers waren thuis omdat ze vakantie hadden. Uw broer M(...) kwam tijdens het gevecht om het leven, uw broer A(...) raakte gewond en stierf enkele dagen later. Er kwamen ook twee leden van de taliban om bij dit gevecht.

Uw gezin vertrok naar het huis van uw zus J(...) en haar man A(...) H(...) in Charkh district. Enkele dagen later kreeg u via de moskee in uw dorp een dreigbrief van de taliban toegestuurd. Uw vader en schoonbroer besloten u het land uit te sturen. In augustus 2015 verliet u Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland voor u begin november 2015 in België aankwam.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara, een dreigbrief en een enveloppe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming aflegde dient te worden opgemerkt dat u geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Baraki Barak in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden

vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst legt u geen eenduidige verklaringen af over uw familiale situatie. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u dat uw twee broers, M(...) en F(...), samen met uw zus J(...) in Charkh district in Afghanistan verblijven. Uw broer A(...) is overleden (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 17). Eveneens verklaart u in de vragenlijst op de DVZ dat uw broer A(...) voor uw vertrek uit Afghanistan gedood werd door de taliban (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wijzigt u deze verklaringen en zegt u dat uw beide broers overleden zijn als gevolg van het gevecht met de taliban. U verklaart dat M(...) eerst stierf en uw broer A(...) enkel dagen later overleed aan zijn verwondingen (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, stelt u louter dat u of de tolk misschien een fout maakte (CGVS, p. 29). Aangezien het hier gaat over uw eigen gezinssamenstelling, is dit antwoord geen grond voor verschoning over deze tegenstrijdige verklaringen.

U legt eveneens geen eenduidige verklaringen af over de woonplaats van uw zus en haar man in Charkh district. Zo verklaart u eerst op de DVZ dat uw zus in het dorp A(...) in Charkh district woont (verklaringen DVZ, p. 7, vraag 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat het huis van uw zus in het dorp Qalai Now gelegen is (CGVS, p. 24-25). Gevraagd of het dorp van uw zus nog een andere naam heeft, stelt u eerst dat u de meeste dorpen niet kent die er zijn (CGVS, p. 29). Nogmaals gevraagd of het dorp waarin uw zus woont nog gekend is onder een andere naam, stelt u van niet. U wordt geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ een ander dorp vernoemd heeft. U antwoordt louter dat u het niet weet (CGVS, p. 30). Dergelijke verklaringen kunnen niet overtuigen.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over waar u precies verbleven heeft kort voor uw vertrek uit Afghanistan. Zo stelt u op de DVZ dat u de drie maanden voor uw vertrek in het huis van uw zus in Charkh district heeft verbleven (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u echter dat u ongeveer negen dagen in het huis van uw zus bent verbleven (CGVS, p. 25). Dat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over waar u precies verbleven heeft kort voor uw vertrek, roept verdere vragen op.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen over uw dagdagelijks leven in Afghanistan niet weten te overtuigen.

Zo stelt u dat u tot de zesde graad naar school bent geweest. Gevraagd wat u na uw schooltijd deed, stelt u dat u geen specifieke job deed. U stelt dat u thuis bleef en soms in de winkel van uw vader werkte (CGVS, p. 13). U slaagt er echter niet in doorleefde verklaringen af te leggen over wat u dan deed in de winkel. Er wordt u tweemaal gevraagd wat u allemaal moest doen om een winkel te beheren, u stelt enkel dat u zaken verkocht als er klanten waren (CGVS, p. 13). Gevraagd in welke maateenheid u zout verkoopt, stelt u dat het zout in een pakket zit maar dat u niet weet hoeveel deze pakketten wegen (CGVS, p. 13-14). Gevraagd welke maateenheden u kent, noemt u kilogram, charak en paw. U verklaart dat een charak ongeveer 100 gram is en een paw ongeveer 400 gram is. U antwoordt bevestigend dat een paw zwaarder is dan een charak (CGVS, p. 14). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt inderdaad dat een paw overeenkomt met 450 gram maar dat een charak echter gelijkstaat aan 1.8 kilogram (informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Voor iemand die altijd in een winkel heeft gewerkt, kan het niet overtuigen dat u dergelijke foutieve antwoorden geeft met betrekking tot de gangbare gewichtsmaten in Afghanistan. Eveneens stelt u verkeerdelijk dat de aardappelen in uw regio klaar zijn in de zomermaanden (CGVS, p. 17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter de aardappelen pas in de maanden september en oktober, de herfst, geoogst worden (crop calendar toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u, als winkelier en als zoon van een aan- en verkoper in de groeten- en fruithandel, niet correct kan duiden wanneer de aardappelen in uw regio geoogst worden, roept vragen op bij uw profiel.

Gevraagd naar wat u naast uw werk en in uw vrije tijd deed, stelt u dat u thuis bleef omdat u niet de toestemming kreeg om naar buiten te gaan (CGVS, p. 14). Aangespoord meer te vertellen over wat u deed als tiener, verklaart u naar de verschillende dorpen te gaan om te spelen als u de toestemming

van uw moeder kreeg (CGVS, p. 14-15). Er wordt u gevraagd naar welke dorpen u precies ging, u stelt dan weer dat u enkel in uw eigen dorp bleef (CGVS, p. 15). Gevraagd of u naar andere plaatsen op bezoek ging, stelt u dat uw buurt heel slecht is en er geen plaatsen zijn om naar op bezoek te gaan (CGVS, p. 15). Aangezien uw vader een verkoper is die uw hele district en soms de provincie rondreist en uw twee broers op verschillende andere plaatsen in Afghanistan werken, is het weinig aannemelijk dat u nooit elders kwam dan in uw dorp (CGVS, p. 8, 9, 15). Hiermee geconfronteerd, stelt u louter dat u de favoriete zoon van uw moeder bent en dat er zoveel incidenten in uw buurt zijn dat het voor u niet mogelijk was (CGVS, p. 15). Eveneens opvallend is dat u later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart wel naar Pul-e-Alam, het provinciecentrum, te zijn geweest (CGVS, p. 18). Dergelijke tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen over uw leven in Baraki Barak, roepen verdere vragen op over uw voorgehouden verblijfssituatie.

Voorts is uw kennis over het district Baraki Barak opvallend beperkt.

Zo werd u gevraagd wie de bekende mensen van de overheid uit uw district zijn. U stelt dat er geen bekende mensen zijn, u kent wel de politiecommandant Farid en zijn vader Sayedan uit uw dorp (CGVS, p. 21-22). Gevraagd of u andere politiechefs kent, zegt u dat er veel commandanten zijn en dat u Qasim Khan kent als chef van de veiligheid. U kan echter niets meer over hem vertellen (CGVS, p. 22). Dat is opvallend, aangezien Qasim Khan in februari 2015 gearresteerd is geweest op verdenking van samenwerking met militanten (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). U kan eveneens geen namen noemen van andere, voormalige chefs van de politie of de veiligheid (CGVS, p. 22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowel Abdul Hakim Ashqzia en Mohebullah politiecommandanten waren in Baraki Barak in 2014 (artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). Nogmaals gevraagd naar mensen die in het district of voor de overheid werken, stelt u zo niemand te kennen (CGVS, p. 22). U noemt verder Skahila als parlamentslid, ook over haar kan u verder niets vertellen (CGVS, p. 22). Nogmaals gevraagd naar bekende personen die u kent, antwoordt u negatief (CGVS, p. 22). Dat u zo weinig informatie kan verschaffen over bekende mensen uit uw regio, roept vragen op. Pas wanneer u specifiek gevraagd wordt naar de chef van uw district, noemt u Hassem Hussein Kheil. U kan echter niets over hem vertellen en u weet niet hoelang hij reeds aan de macht was (CGVS, p. 22-23). U heeft eveneens geen idee wie de voormalige districtschef was (CGVS, p. 22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Mohammad Rahim Amin reeds jaren voor uw vertrek de chef van uw district was (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u de naam Mohammad Rahim Amin wordt voorgelezen, zegt u dat u hem misschien kent maar dat u het niet weet (CGVS, p. 23). Het is erg opvallend dat u de naam van de chef van uw district, die reeds vijf jaar aan de macht was, niet kent. Bovendien blijkt de voormalige politiechef Hazrat Mohammad gedood te zijn geweest bij een aanslag in 2012 (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw onwetendheid hierover doet verdere vragen reizen bij uw beweerde verblijf in Baraki Barak.

Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten in uw regio, spreekt u over een luchtaanval door de Amerikanen op een trouwceremonie waarbij veel burgers om het leven kwamen (CGVS, p. 23). U stelt dat dit incident zich vier jaar geleden heeft voorgedaan (CGVS, p. 24). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat deze aanval reeds in 2012 plaatsvond. U verklaart eveneens dat er veel winkels en olietankers in brand werden gestoken in de bazaar (CGVS, p. 24). Gevraagd naar andere veiligheidsincidenten, stelt u eerst dat u er zich geen kan herinneren. Vervolgens verklaart u dat er een aanval was op het districtshuis. Gevraagd wat er precies gebeurde tijdens die aanval, zegt u niet meer te weten (CGVS, p. 24). Opnieuw gevraagd naar specifieke aanslagen in de periode voor uw vertrek, zegt u dat er geen andere zijn (CGVS, p. 24). Er wordt u nog specifiek gevraagd naar luchtaanvallen tegen de overheid of de politie, u herhaalt louter de luchtaanval tegen burgers die u eerder vernoemde (CGVS, p. 24). U krijgt nog een vierde maal de kans om meer incidenten op te noemen uit uw regio, u verklaart dat er geen andere zijn (CGVS, p. 24). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is Baraki Barak een zeer volatiele regio waar regelmatig veiligheidsincidenten plaatsvinden. Zo vond er in juli 2015 een luchtaanval plaats in Baraki Barak waarbij tien Afgaanse soldaten om het leven zijn gekomen. Ook in december 2014 kwamen er vijf burgers in om bij een luchtaanval in Baraki Barak. Dat u deze aanslagen niet vermeldt, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Baraki Barak.

Ook uw kennis van de Afgaanse kalender kan niet overtuigen. Zo noemt u Akrib (23 oktober - 22 november), Sumbula (23 augustus - 22 september) en Saratan (22 juni - 21 juli) als de warmste maanden in uw regio (CGVS, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Sumbula en Saratan inderdaad tot de warmere maanden behoren, maar dat de maand Akrib (23 oktober - 22

november) tot een van de koudere maanden in uw regio behoort (toegevoegd aan het administratieve dossier). U stelt eveneens dat uw schoolvakantie plaatsvond in de wintermaanden, maar u slaagt er niet in de namen van deze maanden op te noemen. U zegt dat u zich dit niet kan herinneren omdat het zo lang geleden is dat u naar school ging (CGVS, p. 13). Aangezien u beweert uw hele leven in Afghanistan te hebben gewoond, kan deze verklaring niet overtuigen.

Verder legt u ontoereikende verklaringen af over uw reis uit Afghanistan. Zo verklaart u op de DVZ dat u van Afghanistan naar Iran en vervolgens naar Turkije bent gereisd (verklaringen DVZ, p. 10, vraag 31). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u eerst naar Pakistan bent gegaan (CGVS, p. 26). Gevraagd wat er was afgesproken over waar de smokkelaar u naartoe zou nemen, stelt u dat u naar de provincie Ghor werd gebracht (CGVS, p. 25). Gevraagd wat dan de eerste stop was op de route vanuit uw dorp naar de grens, antwoordt u dat het de provincie Bagdhis was (CGVS, p. 26). Gevraagd wat er nadien gebeurde zegt u dat u naar Pakistan en vervolgens naar Iran ging (CGVS, p. 26). Gevraagd welke andere plaatsen of steden u nog doorkwam op de weg naar de grens, zegt u hier niet mee bekend te zijn (CGVS, p. 26). U weet eveneens niet waar u de grens met Pakistan overstak. Dergelijke verklaringen over uw reis van uw dorp in Logar naar de grens van Afghanistan zijn maar weinig overtuigend. Uit informatie blijkt dat de provincies Badghis en Ghor helemaal niet in de richting van Pakistan liggen. Badghis grens zelfs aan Turkmenistan in het noorden-westen van Afghanistan terwijl Pakistan zich in het zuiden en oosten bevindt. Ook om in Iran te geraken liggen de provincies Badghis en Ghor niet op de weg vanuit Logar. Dat u dergelijke vage en incoherente verklaringen aflegt over uw reisweg uit Afghanistan vanuit Logar doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Eveneens zegt u niet te weten hoeveel uw reis naar Europa heeft gekost. Gevraagd hoe uw familie dat geregeld heeft, stelt u dat het volgens u misschien 8000 of 9000 dollar heeft gekost. Nogmaals gevraagd hoe ze aan dat geld zijn geraakt, stelt u louter dat uw vader en schoonvader het geld hadden (CGVS, p. 25). Gevraagd hoe ze aan dollars geraakt zijn, stelt u dat ze niet alles in dollars betaald hadden. Gevraagd uit te leggen hoe het dan precies gegaan is, luidt uw antwoord als volgt: "Het was deze manier geregeld, ik was alleen gezegd, het is 8000 tot 9000 dollar en ik weet niet of het allemaal in dollar was of niet" (CGVS, p. 25). Bovendien wordt er opgemerkt dat u op de DVZ zei dat uw reis 10 000 dollar heeft gekost (verklaringen DVZ, p. 9, vraag 30). Dat u geen idee heeft waar het geld voor uw reis vandaan komt en hoe dit geregeld is, roept verdere vragen op bij uw vertrek uit Afghanistan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Baraki Barak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet ombuigen. Uw taskara betreft louter een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Met betrekking tot de dreigbrief dient te worden opgemerkt dat u niet weet wat hier in staat (CGVS, p. 3). Vervolgens zegt u dat uw vader u enkel vertelde dat er een bedreiging van de taliban tegen u in staat (CGVS, p. 4). Daarboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude") blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De enveloppe toont enkel aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20 februari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 26, 27, 30). U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2, 30). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/6/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout heeft begaan.

2.1.1. De verzoekende partij voert aan dat *in casu* geen grondige analyse is gebeurd van haar verzoek om internationale bescherming met inachtneming van haar specifieke profiel. Zij stelt te volharden in haar verklaringen en herhaalt de kern van haar vluchtrelaas.

Vervolgens geeft de verzoekende partij aan te willen benadrukken dat haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet goed verlopen is. Zij verwijst naar haar verklaringen dienaangaand op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De verzoekende partij stelt dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel een samenvatting kon geven van de redenen die aanleiding hebben gegeven tot haar vertrek maar dat zij problemen had met de tolk en heel gestresseerd was. Daardoor zou zij een aantal vergissingen hebben gemaakt. De verzoekende partij verzoekt de Raad geen rekening te willen houden met haar verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan haar bewering afkomstig te zijn van Baraki Barak, voert de verzoekende partij aan dat zij veel details heeft gegeven over haar regio, zoals de namen van dorpen in de omgeving van haar dorp, bekende mensen van haar regio, scholen in haar regio, de weg van haar huis naar school en van haar dorp naar andere dorpen, de locatie van verschillende moskeeën en van een rivier en een kanaal in haar buurt. Zij herhaalt dat zij zelden buiten kon komen door de slechte veiligheidssituatie door toedoen van de taliban. Zij benadrukt tevens dat haar vader een verkoper was, dat zij zelf nooit in een veld heeft gewerkt en bijna niets weet over de oogst van gewassen. Zij verwijt de verwerende partij enkel rekening te houden met wat zij niet weet en niet te hebben gemotiveerd met betrekking tot die elementen waaromtrent zij wel voldoende uitleg kon verschaffen.

Tot slot betoogt de verzoekende partij dat zij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de veiligheidssituatie in Logar en het niet voorhanden zijn van een intern vestigingsalternatief *in casu*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke

redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Daudshah Khan, gelegen in het district Baraki Barak van de provincie Logar en daar tot haar vertrek uit haar land van herkomst te hebben gewoond. Zij verklaart dat twee oudere broers werkzaam waren bij het Afghaans nationaal leger maar dat zij omkwamen nadat de taliban een aanval hadden uitgevoerd op haar huis. De verzoekende partij zou na de aanval met haar familie naar het huis van haar schoonzus in het district Charkh zijn gevlucht. Daar zou de verzoekende partij enkele dagen later door haar vader op de hoogte zijn gebracht van een brief van de taliban waarin zij met de dood zou zijn bedreigd. Na ontvangst van deze brief zouden de vader en schoonbroer van de verzoekende partij besloten hebben dat zij het land diende te verlaten.

In casu betwist de verwerende partij verzoekers voorgehouden afkomst uit het dorp Daudshah Khan gelegen in het district Baraki Barak van de provincie Logar, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke

gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing volgende documenten voorgelegd: een kopie van haar *taskara*, een dreigbrief en een enveloppe. Ter terechtzitting van 11 oktober 2018 brengt de verzoekende partij middels een aanvullende nota haar originele *taskara* bij.

De Raad wijst erop dat de verwerende partij bij haar nota met opmerkingen informatie voegt waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van 21 november 2017). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de relevante elementen van verzoekers relaas te beoordelen. De enveloppe kan hoogstens aantonen dat de verzoekende partij post ontvangen heeft uit Baraki Barak, maar niet dat de verzoekende partij daadwerkelijk uit dit district afkomstig is en er voorafgaand aan haar komst naar België verbleven heeft.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart op 1 januari 1993 te zijn geboren in het dorp Daudshah Khan gelegen in het district Baraki Barak van de provincie Logar en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

In de bestreden beslissing kon op goede gronden het volgende worden vastgesteld en overwogen:

"Vooreerst legt u geen eenduidige verklaringen af over uw familiale situatie. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u dat uw twee broers, M(...) en F(...), samen met uw zus J(...) in Charkh district in Afghanistan verblijven. Uw broer A(...) is overleden (Verklaring DVZ, p. 7, vraag 17). Eveneens verklaart u in de vragenlijst op de DVZ dat uw broer A(...) voor uw vertrek uit Afghanistan gedood werd door de taliban (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wijzigt u deze verklaringen en zegt u dat uw beide broers overleden zijn als gevolg van het gevecht met de taliban. U verklaart dat M(...) eerst stierf en uw broer A(...) enkel dagen later overleed aan zijn verwondingen (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, stelt u louter dat u of de tolk misschien een fout maakte (CGVS, p. 29). Aangezien het hier gaat over uw eigen gezinssamenstelling, is dit antwoord geen grond voor verschoning over deze tegenstrijdige verklaringen.

U legt eveneens geen eenduidige verklaringen af over de woonplaats van uw zus en haar man in Charkh district. Zo verklaart u eerst op de DVZ dat uw zus in het dorp A(...) in Charkh district woont (verklaringen DVZ, p. 7, vraag 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat het huis van uw zus in het dorp Qalai Now gelegen is (CGVS, p. 24-25). Gevraagd of het dorp van uw zus nog een andere naam heeft, stelt u eerst dat u de meeste dorpen niet kent die er zijn (CGVS, p. 29). Nogmaals gevraagd of het dorp waarin uw zus woont nog gekend is onder een andere naam, stelt u van niet. U wordt geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ een ander dorp vernoemd heeft. U antwoordt louter dat u het niet weet (CGVS, p. 30). Dergelijke verklaringen kunnen niet overtuigen.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over waar u precies verbleven heeft kort voor uw vertrek uit Afghanistan. Zo stelt u op de DVZ dat u de drie maanden voor uw vertrek in het huis van uw zus in Charkh district heeft verbleven (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u echter dat u ongeveer negen dagen in het huis van uw zus bent verbleven (CGVS, p. 25). Dat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over waar u precies verbleven heeft kort voor uw vertrek, roept verdere vragen op.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen over uw dagdagelijks leven in Afghanistan niet weten te overtuigen.

Zo stelt u dat u tot de zesde graad naar school bent geweest. Gevraagd wat u na uw schooltijd deed, stelt u dat u geen specifieke job deed. U stelt dat u thuis bleef en soms in de winkel van uw vader werkte (CGVS, p. 13). U slaagt er echter niet in doorleefde verklaringen af te leggen over wat u dan deed in de winkel. Er wordt u tweemaal gevraagd wat u allemaal moest doen om een winkel te beheren, u stelt enkel dat u zaken verkocht als er klanten waren (CGVS, p. 13). Gevraagd in welke maateenheid u zout verkoopt, stelt u dat het zout in een pakket zit maar dat u niet weet hoeveel deze pakketten wegen (CGVS, p. 13-14). Gevraagd welke maateenheden u kent, noemt u kilogram, charak en paw. U verklaart dat een charak ongeveer 100 gram is en een paw ongeveer 400 gram is. U antwoordt bevestigend dat een paw zwaarder is dan een charak (CGVS, p. 14). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt inderdaad dat een paw overeenkomt met 450 gram maar dat een charak echter gelijkstaat aan 1.8 kilogram (informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Voor iemand die altijd in een winkel heeft gewerkt, kan het niet overtuigen dat u dergelijke foutieve antwoorden geeft met betrekking tot de gangbare gewichtsmaten in Afghanistan. Eveneens stelt u verkeerdelijk dat de aardappelen in uw regio klaar zijn in de zomermaanden (CGVS, p. 17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter de aardappelen pas in de maanden september en oktober, de herfst, geoogst worden (crop calendar toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u, als winkelier en als zoon van een aan- en verkoper in de groeten- en fruithandel, niet correct kan duiden wanneer de aardappelen in uw regio geoogst worden, roept vragen op bij uw profiel.

Gevraagd naar wat u naast uw werk en in uw vrije tijd deed, stelt u dat u thuis bleef omdat u niet de toestemming kreeg om naar buiten te gaan (CGVS, p. 14). Aangespoord meer te vertellen over wat u deed als tiener, verklaart u naar de verschillende dorpen te gaan om te spelen als u de toestemming van uw moeder kreeg (CGVS, p. 14-15). Er wordt u gevraagd naar welke dorpen u precies ging, u stelt dan weer dat u enkel in uw eigen dorp bleef (CGVS, p. 15). Gevraagd of u naar andere plaatsen op bezoek ging, stelt u dat uw buurt heel slecht is en er geen plaatsen zijn om naar op bezoek te gaan (CGVS, p. 15). Aangezien uw vader een verkoper is die uw hele district en soms de provincie rondreist en uw twee broers op verschillende andere plaatsen in Afghanistan werken, is het weinig aannemelijk dat u nooit elders kwam dan in uw dorp (CGVS, p. 8, 9, 15). Hiermee geconfronteerd, stelt u louter dat u de favoriete zoon van uw moeder bent en dat er zoveel incidenten in uw buurt zijn dat het voor u niet mogelijk was (CGVS, p. 15). Eveneens opvallend is dat u later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart wel naar Pul-e-Alam, het provinciecentrum, te zijn geweest (CGVS, p. 18). Dergelijke tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen over uw leven in Baraki Barak, roepen verdere vragen op over uw voorgehouden verblijfssituatie.

Voorts is uw kennis over het district Baraki Barak opvallend beperkt.

Zo werd u gevraagd wie de bekende mensen van de overheid uit uw district zijn. U stelt dat er geen bekende mensen zijn, u kent wel de politiecommandant Farid en zijn vader Sayedan uit uw dorp (CGVS, p. 21-22). Gevraagd of u andere politiechefs kent, zegt u dat er veel commandanten zijn en dat u Qasim Khan kent als chef van de veiligheid. U kan echter niets meer over hem vertellen (CGVS, p. 22). Dat is opvallend, aangezien Qasim Khan in februari 2015 gearresteerd is geweest op verdenking van samenwerking met militanten (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). U kan eveneens

geen namen noemen van andere, voormalige chefs van de politie of de veiligheid (CGVS, p. 22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowel Abdul Hakim Ashqzia en Mohebullah politiecommandanten waren in Baraki Baraki in 2014 (artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). Nogmaals gevraagd naar mensen die in het district of voor de overheid werken, stelt u zo niemand te kennen (CGVS, p. 22). U noemt verder Skahila als parlamentslid, ook over haar kan u verder niets vertellen (CGVS, p. 22). Nogmaals gevraagd naar bekende personen die u kent, antwoordt u negatief (CGVS, p. 22). Dat u zo weinig informatie kan verschaffen over bekende mensen uit uw regio, roept vragen op. Pas wanneer u specifiek gevraagd wordt naar de chef van uw district, noemt u Hassem Hussein Kheil. U kan echter niets over hem vertellen en u weet niet hoelang hij reeds aan de macht was (CGVS, p. 22-23). U heeft eveneens geen idee wie de voormalige districtschef was (CGVS, p. 22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Mohammad Rahim Amin reeds jaren voor uw vertrek de chef van uw district was (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u de naam Mohammad Rahim Amin wordt voorgelezen, zegt u dat u hem misschien kent maar dat u het niet weet (CGVS, p. 23). Het is erg opvallend dat u de naam van de chef van uw district, die reeds vijf jaar aan de macht was, niet kent. Bovendien blijkt de voormalige politiechef Hazrat Mohammad gedood te zijn geweest bij een aanslag in 2012 (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw onwetendheid hierover doet verdere vragen reizen bij uw beweerde verblijf in Baraki Barak.

Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten in uw regio, spreekt u over een luchtaanval door de Amerikanen op een trouwceremonie waarbij veel burgers om het leven kwamen (CGVS, p. 23). U stelt dat dit incident zich vier jaar geleden heeft voorgedaan (CGVS, p. 24). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat deze aanval reeds in 2012 plaatsvond. U verklaart eveneens dat er veel winkels en olietankers in brand werden gestoken in de bazaar (CGVS, p. 24). Gevraagd naar andere veiligheidsincidenten, stelt u eerst dat u er zich geen kan herinneren. Vervolgens verklaart u dat er een aanval was op het districtshuis. Gevraagd wat er precies gebeurde tijdens die aanval, zegt u niet meer te weten (CGVS, p. 24). Opnieuw gevraagd naar specifieke aanslagen in de periode voor uw vertrek, zegt u dat er geen andere zijn (CGVS, p. 24). Er wordt u nog specifiek gevraagd naar luchtaanvallen tegen de overheid of de politie, u herhaalt louter de luchtaanval tegen burgers die u eerder vernoemde (CGVS, p. 24). U krijgt nog een vierde maal de kans om meer incidenten op te noemen uit uw regio, u verklaart dat er geen andere zijn (CGVS, p. 24). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is Baraki Barak een zeer volatiele regio waar regelmatig veiligheidsincidenten plaatsvinden. Zo vond er in juli 2015 een luchtaanval plaats in Baraki Barak waarbij tien Afghaanse soldaten om het leven zijn gekomen. Ook in december 2014 kwamen er vijf burgers in om bij een luchtaanval in Baraki Barak. Dat u deze aanslagen niet vermeldt, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Baraki Barak.

(...)

Verder legt u ontoereikende verklaringen af over uw reis uit Afghanistan. Zo verklaart u op de DVZ dat u van Afghanistan naar Iran en vervolgens naar Turkije bent gereisd (verklaringen DVZ, p. 10, vraag 31). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u eerst naar Pakistan bent gegaan (CGVS, p. 26). Gevraagd wat er was afgesproken over waar de smokkelaar u naartoe zou nemen, stelt u dat u naar de provincie Ghor werd gebracht (CGVS, p. 25). Gevraagd wat dan de eerste stop was op de route vanuit uw dorp naar de grens, antwoordt u dat het de provincie Badghis was (CGVS, p. 26). Gevraagd wat er nadien gebeurde zegt u dat u naar Pakistan en vervolgens naar Iran ging (CGVS, p. 26). Gevraagd welke andere plaatsen of steden u nog doorkwam op de weg naar de grens, zegt u hier niet mee bekend te zijn (CGVS, p. 26). U weet eveneens niet waar u de grens met Pakistan overstak. Dergelijke verklaringen over uw reis van uw dorp in Logar naar de grens van Afghanistan zijn maar weinig overtuigend. Uit informatie blijkt dat de provincies Badghis en Ghor helemaal niet in de richting van Pakistan liggen. Badghis grens zelfs aan Turkmenistan in het noorden-westen van Afghanistan terwijl Pakistan zich in het zuiden en oosten bevindt. Ook om in Iran te geraken liggen de provincies Badghis en Ghor niet op de weg vanuit Logar. Dat u dergelijke vage en incoherente verklaringen aflegt over uw reisweg uit Afghanistan vanuit Logar doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Eveneens zegt u niet te weten hoeveel uw reis naar Europa heeft gekost. Gevraagd hoe uw familie dat geregeld heeft, stelt u dat het volgens u misschien 8000 of 9000 dollar heeft gekost. Nogmaals gevraagd hoe ze aan dat geld zijn geraakt, stelt u louter dat uw vader en schoonvader het geld hadden (CGVS, p. 25). Gevraagd hoe ze aan dollars geraakt zijn, stelt u dat ze niet alles in dollars betaald hadden. Gevraagd uit te leggen hoe het dan precies gegaan is, luidt uw antwoord als volgt: "Het was deze manier geregeld, ik was alleen gezegd, het is 8000 tot 9000 dollar en ik weet niet of het allemaal in

dollar was of niet" (CGVS, p. 25). Bovendien wordt er opgemerkt dat u op de DVZ zei dat uw reis 10 000 dollar heeft gekost (verklaringen DVZ, p. 9, vraag 30). Dat u geen idee heeft waar het geld voor uw reis vandaan komt en hoe dit geregeld is, roept verdere vragen op bij uw vertrek uit Afghanistan."

Bovenstaande motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de zaken die zij wel wist over haar regio, stelt de Raad vast dat deze gebrekkige kennis hoe dan ook niet opweegt tegen het geheel van bovenstaande pertinente vaststellingen. Gevraagd naar dorpen in de omgeving van haar eigen dorp, kon de verzoekende partij er uiteindelijk slechts vier noemen (Mami, Baraki Rajan, Padgab-e Rogani en Kalay Hayata), terwijl uit de kaart van het district Baraki Barak aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er nog tal van andere dorpen gelegen zijn in de onmiddellijke omgeving van verzoekers dorp (stuk 5, gehoorverslag, p. 5, 15). De verzoekende partij verklaarde dat er zich onder meer een school bevindt in Rustamkhel. Gevraagd welke dorpen tussen haar dorp en Rustamkhel liggen, antwoordde de verzoekende partij dat het dorp van Hazrat daar ligt (stuk 5, gehoorverslag, p. 12). Uit voormelde kaart aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat Qala Hazrat ongeveer twee kilometer voorbij Rustamkhel gelegen is. Dat de verzoekende partij een bijzonder gebrekkige kennis heeft van de dorpen die ten zuiden van haar dorp in de richting van het district Charkh gelegen zijn, blijkt tevens uit de vaststelling dat van de dorpen die volgens haar tussen haar dorp en Charkh liggen enkel Shah Mazar op voormelde kaart kan worden teruggevonden, terwijl vele andere dorpen door de verzoekende partij niet genoemd werden. De verzoekende partij stelt bovendien dat men van Shah Mazar naar Rustamkhel gaat, terwijl men vanuit haar dorp beschouwd eerst Rustamkhel tegenkomt en dan pas Shah Mazar (stuk 5, gehoorverslag, p. 19). Verschillende dorpen die door de dossierbehandelaar werden genoemd, en volgens voormelde kaart in de onmiddellijke omgeving van haar dorp liggen, bleek de verzoekende partij niet te kennen of kon zij niet (correct) situeren (stuk 5, gehoorverslag, p. 19, 20). Wat betreft de bekende mensen uit verzoekers regio, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij slechts één Tadzjiek kon noemen die in heel Afghanistan bekend is, met name Ahmad Shah Massoud, en daarnaast één bekende Tadzjiek van haar regio, een zekere Fazlullah, noemde. (stuk 5, gehoorverslag, p. 6). De verzoekende partij noemde verder inderdaad de namen van een aantal lokale talibanleiders, maar bleek onaannemelijk slecht op de hoogte van lokale machthebbers aan overheidszijde, zoals in de bestreden beslissing genoegzaam beargumenteerd. Zo weet de verzoekende partij niet dat Mohammad Rahim Amin het districtshoofd is (stuk 5, gehoorverslag, p. 22, 23), terwijl hij deze functie volgens de informatie in het administratief dossier de laatste vijf jaar voorafgaand aan verzoekers voorgehouden vertrek heeft uitgeoefend (stuk 16, Landeninformatie, nr. 9, 14).

Gelet op het bovenstaande kan de verzoekende partij bezwaarlijk volhouden dat in de bestreden beslissing onterecht gefocust wordt op de elementen waaromtrent haar kennis gebrekkig of onbestaande is gebleken. Omwille van redenen die hoger zijn uiteengezet, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij zelden buiten kwam door de dreiging van de taliban, zodat hierin geen verschoning of verklaring kan worden gevonden voor het vastgestelde gebrek aan elementaire kennis.

Waar de verzoekende partij vraagt om geen rekening te houden met de verklaringen die zij heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat er tijdens dat gehoor problemen zouden zijn geweest met de tolk en zij toen heel gestresseerd zou zijn geweest, stelt de Raad vast dat de hoger weergegeven motieven van de bestreden beslissing betreffende verzoekers dagdagelijkse leven in Afghanistan en verzoekers kennis van het district Baraki Barak gebaseerd zijn op verklaringen die de verzoekende partij heeft afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze motieven schragen op afdoende wijze het besluit dat de verzoekende partij haar beweerde herkomst uit Baraki Barak niet aannemelijk maakt.

Gelet op het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de hoger weergegeven gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Daudshah Khan gelegen in het district Baraki Barak van de provincie Logar. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan

worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Baraki Barak van de provincie Logar niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS